

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 15. Quàm mirabile fuerit, inter Ægyptiorum tenebras, Israelitis lucem
non defuisse?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

tes, pauroē illis præstabant; & transitu anima-
lium, & serpentium sibilatione commoti tremo-
bundi peribant. Ob has caussas pauefacti,

Ibid. v. 18. metuebant, si se mouerent, ne quām primū
perirent. Itaque una catena tenebrarum om-

nes erant colligati: & longae noctis vinculis
compediti tenebantur, in carcere, sine ferro re-
clusi. 8. Ne quis autem putet, in tam densis
tenebris, Aegyptios tam terrifica monstra
videre non potuisse, addit diuinus textus:

Sapi. 17. 6. Apparebat illis subitanus ignis timore plenus;

& metu perculti illius, quæ videbatur, faciei,

Ibid. v. 1. existimabant deteriora esse, quæ nō videbantur.

Magna sunt enim judicia tua Domine, ait ibi-
dem Scriptura, & inenarrabilia verba tua:
propter hoc indisciplinatae animæ errauerunt.
Dū enim persuasum habent iniqui, posse domi-
nari nationi sanctæ: vinculis tenebrarū, & lon-
ga noctis compediti, inclusi sub tectis, fugiti
perpetua prouidentia jacuerunt.

§. XV.

Quām mirabile fuerit, inter Aegyptiorum te-
nebras, Israēlitis lucem non defuisse?

Ibid. v.
40.

Talibus tenebris aër contumacē super-
biā puniuit; cùm interea omnis orbis ter-
rarum limpido illuminabatur lumine, & non
impeditis operibus continebatur: solis autem illis
super-

superposita erat grauis nox. Et quod plus est,
in ipsa Ægypto , ubicunque habitabant filij Exod. 10.
Israël, lux erat. quod ingentis miraculi loco 24.
habendū est. Quippe Hebræi, in terra Ges-
sen, cum Ægyptijs permixti indistinctè ha-
bitabant ; erantque domus eorum vicinæ
contiguæq; domibus Aegyptiorum; vt in-
telligi potest, ex postibus, ad eas domos di-
scriminandas , sanguine Agni illitis & no-
tatis ; ac cæde primogenitorū Aegypti, qui
in domibus non signatis inueniebantur : i-
temq; ex ijs, quæ, sub discessum, commoda-
tò ab Aegyptijs vicinis Israëlitæ acceperūt.
In eadem igitur platea, hîc Israëlita, ibi Ae-
gyptius ; immo non è regione tantùm , sed
etiam proximè adsitis in ædibus eodem sæ-
pè muro fultis habitauerūt. Et tamen, cùm
adeò prope, & in tam arcta permistione de-
gerent, intra paucos passus, tantùm fuit di-
scrimen, vt, ubicunque Hebræi essent, cla-
rissima, lætissimaq; luce fruerentur; vbi au-
tem Aegyptij, quamuis Hebræis proximi,
in densissimis, mœstissimisque tenebris ver-
sarentur, Deo aëris densitatem, & siderum
radios ita moderante, vt Hebræi filij lucis,
lucidissimo lumine , ac sole amoenissimo
gauderent ; Aegyptij plusquam Cimmerijs

H 4 tene-

tenebris inuoluti, mortuos, aut certè inter
umbras, se esse arbitrarentur.

§. XVI.

Luce abutentes, Dei luce indignos esse.
 Quid est hoc aliud, quām Deum bonis ad-
 esse, & à malis justissimè manum suam sub-
 ducere? Tantāne affectum quenquam ho-
 minem esse audacia, ut Domino suo toties
 rebellis fieret, & Dominum semper conni-
 uere oportebat? Apud Romanos, teste Gel-
 lio, ignem à Flaminis Dialis domo, nisi in
 sacrū, efferrī jus non erat. Et canones Apo-
 stolorum vetant, de Christianorū oleo lu-
 cernas Iudeorum, aut Gentilium incendi.
 Sic enim habet Canō septuagesimus: *Si qui*
Christianus oleum tulerit ad sacra Gentilium,
vel Synagogam Iudeorum, festis ipsorum diebus,
aut lucernas accēderit, de societate pellatur. A-
 pud Phœdrum etiam indignissimè factum
 putatur, quando

Phœdr.
l. 4. fab. 68.

Lucernam fur accendit ex arā Ionis,
Ipsūmque compilauit, ad lumen suum.

An non indignetur Deus, si de sole suo vi-
 deat acceptam lucem conuerti, non solum
 in usus profanissimos, sed etiam sacrilegos?
 An non meritò diem extinguat? facēinque
 illam auferat, in Creatoris laudes, nō in in-
jurias